

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PEJË

Numri i lëndës: 2020:173321
Datë: 02.04.2024
Numri i dokumentit: 05618758

C.nr. 1600/20

GJYKATA THEMELORE NË PEJË – Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, me gjyqtaren Rajmonda Kurteshi, në çështjen juridike kontestimore të paditësit Kompania Kosovare për Distribuim dhe Furnizim me Energji Elektrike Sh.a.(KEDS), Rr. “Mbretëresha Teuta” nr.68, Ndërtesa KEDS, KES/CO, kati I, nr.7, Komuna Pejë, të cilin e përfaqëson Granit Gervalla, Zyrtar pranë paditësit, sipas autorizimit, kundër të paditurit A.H., adresa fshati B., R., , me bazë juridike kompensim dëmit material, vlera e kontestit 726.29 euro, pas mbajtjes së shqyrtimit kryesor në prezencë të autorizuarit të paditësit dhe të paditurit, në seancë publike, të datës 19.03.2024, mori, ndërsa me datën 02.04.2024, përpiloi këtë:

A K T G J Y K I M

I. REFUZOHET në tërësi kërkesëpadija e paditësit Kompania Kosovare për Distribuim dhe Furnizim me Energji Elektrike Sh.a.(KEDS), Komuna Pejë, me të cilën ka kërkuar që të obligohet i padituri A.H., adresa fshati B., R., që paditësit Kompania Kosovare për Distribuim dhe Furnizim me Energji Elektrike Sh.a., (KEDS), në emër të kompensimit të dëmit material të ia paguaj shumën prej 726.29 euro si dhe shpenzimet e procedurës në shumën prej 31 euro, të cilën pagesë duhet ta bëjë në xhironlogarinë bankare të paditësit në BKT 1901682103131182, e të gjitha këto në afatin prej 15 ditësh me kërcënim e përmbarimit, **SI E PABAZUAR.**

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

A r s y e t i m

Pretendimet e palëve

Paditësi, përmes të autorizuarit të tij, me datë 09.12.2020 ka parashtruar padi në gjykatë ndaj të paditurit A.H. nga P., me bazë juridike kompensim i dëmit material, vlera e kontesti 726.29 euro.

Në padi, gjatë seancave të mbajtura dhe në fjalën përfundimtare, i autorizuar i palës paditëse ka deklaruar se mbetet në tërësi pranë padisë dhe kërkesës së saj, duke cekur se këtu i padituri kishte bërë shfrytëzimin e pa autorizuar të energjisë elektrike, e vërtetuar me aktgjykim penal P.nr../17, i plotfuqishëm nga data 14.07.2017, ku i padituri ishte shpallur fajtor për shkak të

kryerjes së veprës penale vjedhja e shërbimeve komunale nga neni 320 të KPRK-së, ndërsa i dëmtuari tani paditësit KEDS ka qenë i udhëzuar në kontest civil për të kërkuar dëmin pasuror juridik të shkaktuar me anë të veprës penale. Tutje ka shtuar se dëmi i cili ishte kërkuar në padi, është kalkuluar sipas procedurës për identifikim dhe parandalimin e shfrytëzimit e pa autorizuar të energjisë elektrike të aprovuar nga ZRE, ku në nenin 13 të saj është paraparë periodha e kalkulimit të rikthimit të humbjeve për konsumatorët familjar apo amvisnor është 6 muaj retroaktiv ndërsa për konsumatorët jo familjar komercial llogaritët 12 muaj retroaktiv, ndërsa në nenet pasuese 14 dhe 15, parashihet si bëhet ky kalkulimi i rikthimit të humbjeve. Lidhur me pretendimet e palës së paditur sa i përket pretendimeve për parashkrimin e kërkesës, ka theksuar se kërkesa që janë të vërtetuara nga ana e gjykatës si në rastin konkret me vendim të formës së prerë parashkruhen për 10 vite. Në fjalën përfundimtare ka shtuar se mbetët në tërësi pranë padisë dhe kërkesës së saj, duke cekur se këtu i padituri kishte bërë shfrytëzimin e pa autorizuar të energjisë elektrike, e vërtetuar me aktgjykim penal P.nr.../17, i plotfuqishëm nga data 14.07.2017, i njëjti kishte pranuar fajësinë për veprën penale dhe KEDS ka qenë i udhëzuar në kontest civil për të kërkuar dëmin pasuror juridik të shkaktuar me anë të veprës penale, dëmi i cili ishte kërkuar në padi është kalkuluar sipas procedurës së lartcekur ku në rastin konkret ka të bëjë me konsumator familjar e që kalkulimi i bëhet për 6 muaj retroaktiv nga dita kur e kanë gjetur ekipa e KEDS-sit duke e keqpërdorë energjinë elektrike, ky kalkulim i bëhet në bazë të pajisjeve elektrike që janë shënuar në procesverbalin e hartuar nga ekipa e KEDS-sit dhe që janë gjetur atë ditë në vendin e ngjarjes, dhe kalkulimi bëhet sipas nenit 14 të procedurës së lartcekur, pra dëmi i shkaktuar këtu paditësit është si në vlerën e kërkuar në padi, i njëjti ka bashkangjitur faturën, DPE 15HP08029, në shumë prej 726.29 euro. Tutje sa i përket pretendimeve të paraqitura për parashkrimin e kërkesës për kompensimin e dëmit është e lidhur me vendimin penal i cili është i formës së prerë, e ku pala në tërësi e ka pranuar fajësinë, andaj sipas paditësit duhet të aplikohet dispozita e nenin 361 të LMD-së, duke i propozuar gjykatës që padinë dhe kërkesëpadinë e paraqitur të aprovoj si të bazuar dhe të detyrohet i padituri që në emër të kompensimit të dëmit të paguaj shumën prej 726.29 euro, të cilën pagesë duhet ta bëj në xhirollogarinë bankare të paditësit në BKT 1901682103131182, duke hequr dorë nga kamata ligjore.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar dhe atë vetëm në emër të taksës gjyqësore në shumën prej 31 euro, ndërsa për shpenzimet e tjera të procedurës ka hequr dorë.

I padituri, në përgjigje në padi, në seancat e mbajtura, parashtrësës të dt. 19.03.2024 së dorëzuar në seancë dhe në fjalën përfundimtare ka deklaruar se mbetët në tërësi pranë përgjigjes në padi dhe parashtrësës së datës 19.03.2024, duke e kundërshtuar padinë sepse e njëjta është e paafatshëm, ngase kërkesa e saj është e parashkruar, duke e arsyetuar se i njëjti kundërshtimin e bazon në dispozitat ligjore të LMD-së neni 358 paragrafi 1, ku kërkesa për shpërblim të dëmit të shkaktuar me vepër penale, kur dëmi është shkaktuar me vepër penale parashikohet një afat më i gjatë parashkrimi, kërkesa për shpërblim të dëmit ndaj personit përgjegjës parashkruhet kur skadon koha e caktuar për parashkrimin e ndjekjes penale. Tutje shton se sipas aktgjykimit penal P.nr...17, i datës 28.06.2017 i cili ka marrë formën e prerë me datën 14.07.2017, i njëjti është shpallur fajtor për veprën penale nga neni 320 të KPRK-së vjedhje e shërbimeve, ku sanksioni penal është dënim me gjobë dhe burgim deri në tre vite që lenë të kuptohet se skadimi

i ndjekjes penale, parashkrimi është tri vjet kurse paditësit me datën 09.12.2020 e ka dorëzuar në gjykatë padinë sipas vulës së pranimit, atëherë duke mos pasur asnjë mëdyshje që padia e paditësi është e paraqitur pasi ka kaluar koha për realizmin e të drejtës përmes rrugës gjyqësore. Tutje ka shtuar se afati i parashkrimit për të cilën është thirr paditësi përkatësisht 10 vite dhe se padia e paditësit është paraqitur brenda afatit të lejuar, i njëjti ka shtuar se në rastin konkret vlen dispozitat e nenit 358 të LMD-së, dhe jo neni 361 të LMD-së në të cilën thirret paditësi sepse në rastin konkret kemi të bëjmë me padi për kompensim dëmi e jo me kërkesë të vërtetuar. Në fund ka shtuar se gjykata bazuar në të lartcekurat të merr aktvendim dhe të hedhet oshtë padia e paditësit si e palejueshme për shkak se është paraqitur pas afatit konform neni 391 të LPK-së.

Për shpenzimet të procedurës nuk është deklaruar.

Vërtetimi i gjendjes faktike

Me qëllim të vërtetimit të drejtë dhe vërtetimit të plotë të gjendjes faktike, lidhur me çështjen konkrete juridike, në shqyrtimin kryesor-publik, gjykata me propozimin e palëve ndërgjyqëse bëri administrimin e provave si: Leximin e aktgjykimit me numër P.nr.../17, i datës 28.06.2017, i plotfuqishëm me datë 14.07.2017, i lëshuar nga Gjykata Themelore në Pejë; leximi i faturës me numër DPE15HP08029, e datës 30.07.2015, e lëshuar nga KESCO; leximi i procedurës për identifikimin dhe parandalimin e shfrytëzimit të pa autorizuar të energjisë elektrike e lëshuar nga Korporata Energjetike e Kosovës, e cila përmban edhe shtojcën forma e procesverbalit të punonjësve të autorizuar e datës 21.07.2019.

Gjykata pas vlerësimit të pohimeve të palëve ndërgjyqëse dhe provave të nxjerra në kuptim të nenit 8 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (LPK), me kujdes dhe me ndërgjegje ka çmuar çdo provë veç e veç dhe të gjitha ato së bashku, ka gjetur se kërkesëpadia e paditësit është tërësisht e pabazuar.

Nga provat shkresore të administruara si dhe nga pohimet e palëve ndërgjyqëse, para gjykatës rezultoi të jetë fakt i pa kontestuar se pala e paditur sipas aktgjykimit penal P.nr.../17, i datës 28.06.2017, i cili e ka marrë formën e prerë me datën 14.07.2017, i lëshuar nga Gjykata Themelore në Pejë, ishte shpallur fajtor për veprën penale vjedhja e shërbimeve komunale nga neni 320 të KPRK-së.

Çështje kryesore kontestuese mes palëve ndërgjyqëse mbetet çështja e parashkrimit të kërkesës së palës paditëse, e që palët ndërgjyqëse lidhur me këtë pikë kishin pikëpamje të ndryshme.

Nga aktgjykimi penal i lëshuar nga Gjykata Themelore në Pejë, me numër P.nr.../17, i datës 28.06.2017, i plotfuqishëm nga data 14.07.2017, gjykata gjeti se i padituri A.H., ishte shpallur fajtor për veprën penale vjedhja e shërbimeve komunale nga neni 320 të KPRK-së, për shkak se i njëjti më parë dhe gjerë me datën 17.03.2017 në fshatin B., R., Komuna P., pa autorizim dhe me qëllim të përfitimit të kundërligjshëm është furnizuar me energji elektrike në shtëpinë e tij pa njehsor në atë mënyrë që gjatë kontrollit nga ana e komisionit të KEDS-it është

konstatuar se i pandehuri pa qenë i autorizuar ka shpenzuar energjinë elektrike duke i shkaktuar dëme materiale të dëmtuarës KEDS-it në shumën prej 726.29 euro, i njëjti pagesën e dëmit të shkaktuar nuk e kishte paguar, me ç'rast këtu paditësit i kishte shkaktuar dëm të konsiderueshëm material.

Nga fatura me numër DPE15HP08029, e datës 30.07.2015, e lëshuar nga KESCO, gjykata gjeti se lartësia e dëmit që i është shkaktuar paditësit, është kalkuluar në vlerë prej 726.69 euro.

Nga procedura për identifikimin dhe parandalimin e shfrytëzimit të pa autorizuar të energjisë elektrike e lëshuar nga Korporata Energjetike e Kosovës, e cila përmban edhe shtojcën forma e procesverbalit të punonjësve të autorizuar e datës 21.07.2019, gjykata gjeti se si realizohet procedura e kalkulimit, faturimit dhe veprimet e tjera sipas të cilave duhet të veprohet paditësi, kur rezulton me rastet kur kemi të bëjmë me shfrytëzim të paautorizuar të energjisë elektrike, përkatësisht ku sipas në nenin 13 par 1 të saj është paraparë periudha e kalkulimit të rikthimit të humbjeve për konsumatorët familjar apo amvisnor është 6 muaj retroaktiv, ndërsa për konsumatorët jo familjar komerciale llogaritet 12 muaj retroaktiv, nenet në vazhdim 14 dhe 15, parashihet si bëhet ky kalkulimi i rikthimit të humbjeve.

Baza Ligjore

Gjykata, vlerëson së për rastin konkret gjejnë zbatim dispozitat ligjore të *Ligji Nr. 04/L-077 Për Marrëdhëniet E Detyrimeve (tutje LMD)*.

Neni 136 par.1 i LMD-së parasheh se: *“Kush i shkakton tjetrit dëm ka për detyrë ta kompensojë, përveç nëse vërtetohet se dëmi është shkaktuar pa fajin e tij”*. Neni 137 i LMD-së parasheh se: *“Dëmi është zvogëlimi i pasurisë së dikujt (dëm i zakonshëm) dhe pengimi i rritjes së saj (fitimi i humbur), si dhe shkaktimi tjetrit i dhembjes fizike, vuajtjes psikike ose frikës (dëmi jo material)”*.

Neni 341 i LMD-së parasheh se: *“1. Me parashkrim shuhet e drejta e kërkimit të përmbushjes së detyrimit; 2. Parashkrimi krijohet kur të ketë kaluar afati i caktuar me ligj, brenda të cilit kreditori ka mundur të kërkojë përmbushjen e detyrimit; 3. Gjykata nuk mund të merr parasysh parashkrimin, në qoftë se debitori nuk thirret në atë”*. Ndërsa neni 357 par. 1 dhe 2 i LMD-së parasheh se: *“1. Kërkesa për shpërblimin e dëmit të shkaktuar parashkruhet për tri (3) vite nga data kur i dëmtuari ka marrë dijeni për dëmin dhe për personin, i cili e ka shkaktuar dëmin dhe 2. Në çdo rast kjo kërkesë parashkruhet për pesë (5) vite nga shkaktimi i dëmit”*.

Vlerësimi i Gjykatës

Pretendimet lidhur me parashkrimin e kërkesëpadisë.

Për gjatë procedurës, i padituri si në përgjigje në padi po ashtu edhe në seancat gjyqësorë pretendimi i tij kryesor ishte së kërkesa e paditësit për kompensim dëmi është e përfshirë në parashkrim, të cilin pretendim gjykata bazuar në dispozitat e lartcekura e ka vlerësuar dhe ka

ardhur në përfundim së pretendimi i të paditurit në këtë çështje juridike kontestimore është i bazuar. Gjykata vlerëson se paditësi ka pasur të drejtë të kërkojë kompensimin e dëmit material nga i padituri duke filluar nga data 14.07.2017, përkatësisht nga data 29.07.2017 (përkatësisht data e pranimit të aktgjykimit nga pala paditëse sipas vulës së protokollimit), ngase nga kjo datë rezulton se paditësi është njoftuar për palën dhe dëmin e shkaktuar si dhe udhëzuar për dëmin e shkaktuar dhe rrjedhimisht ka lindur e drejta e tij për të kërkuar kompensim e dëmit. Mirëpo nga padia e paditësit rezulton se paditësi, padinë në këtë gjykatë e ka paraqitur me datën 09.12.2020, përkatësisht pas kalimit të të afatit prej 3 vitesh. Andaj duke u bazuar në dispozitën ligjore të lartcekur përkatësisht nga neni 357 par.1 të LMD-së, gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditësit është e përfshirë në parashkrim. Gjykata, shton faktin se në rastin konkret ka aplikuar dispozitën ligjore përkatësisht nenin 357 par.1 të LMD-së (afati subjektiv), duke pasur parasysh faktin se paditësi është njoftuar për personin i cili ka shkaktuar dëmi që nga periudha përkatësisht data 29.07.2017 (datë e pranimit të aktgjykimit) dhe jo sipas dispozitës përkatësisht nenit 357 par.2 të LMD-së i cili është afat objekt dhe i njëjti vlen në rastet kur pala paditëse nuk ka njohur për personin apo dëmin e shkaktuar, por megjithatë meqenëse është tejkaluar afati subjektiv, gjykata vlerësoi së në rastin konkret nuk mundet të aplikohet paragrafi 2 sipas dispozitës së nenit 357 të LMD-së.

Sipas nenit 342 par.1 të LMD-së: *“Parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër.”*. Neni 358 par. 1 i LMD-së rregullon: *“1. Kur dëmi është shkaktuar me vepër penale dhe për ndjekjen penale është parashikuar një afat më i gjatë parashkrimi, kërkesa për shpërblim të dëmit ndaj personit përgjegjës parashkruhet kur të skadojë koha e caktuar për parashkrimin e ndjekjes penale.”*. Lidhur me aplikimin e kësaj dispozite në rastin kontestues, gjykata vë në dukje se në rastin konkret nuk mund të zbatohet kjo dispozitë për faktin se procedura penale e zhvilluar ndaj të palës së paditur ka përfunduar më aktgjykim meritator përkatësisht sipas aktgjykimit penal P.nr....17, i datës 28.06.2017, i plotfuqishëm me datën 14.07.2017. Por sido që të jetë, ka kaluar koha e parashkrimit edhe në kuptim të kësaj dispozite.

Sipas nenit 369 të LMD-së: *“Parashkrimi ndërprehet me paraqitjen e padisë dhe me çdo veprim tjetër të kreditorit të ndërmarur kundër debitorit para gjykatës ose autoriteti tjetër kompetent me qëllim vërtetimi, sigurimi ose realizimi të kërkesës.”*. Gjykata gjen se paditësi nuk i ka prezantuar gjykatës asnjë provë apo fakt, i cili do të kishte rëndësinë vendimtare të ndërprerjes së afatit të parashkrimit, që rrjedhimisht do të përbënte shkak që koha e kaluar e parashkrimit të mos llogaritet dhe që parashkrimi të ri-fillonte. Pretendimi i palës paditëse se në rastin konkret kërkesa e tij për kompensim dëmi nuk është e përfshirë në parashkrim sepse në rastin konkret meqenëse e kemi aktgjykimin P.nr..../17, i datës 28.06.2017, i plotfuqishëm me datën 14.07.2017, vlen dispozita ligjore përkatësisht sipas nenit 361 par.1 të LMD-së i cili nen parasheh se: *“Të gjitha kërkesat që janë vërtetuar me vendim të formës së prerë të gjykatës ose me vendim të organit tjetër kompetent, ose me ujdinë e palëve para gjykatës apo organit tjetër kompetent, parashkruhen për dhjetë (10) vjet, madje edhe ato për të cilat ligji edhe ashtu parashikon afat më të shkurtër për parashkrim”*, gjykata vlerëson se dispozitat e lartcekur ligjore në rastin konkret nuk mund të aplikohet ngase kërkesa e palës paditëse për kompensim

dëmi, nuk është ende kërkesë e cila është e vërtetuar para organit gjyqësor apo ndonjë organi tjetër kompetent, përkatësisht sipas aktgjykimit penal P.nr.../17, i datës 28.06.2017, i plotfuqishëm me datën 14.07.2017, del se për kërkesën e palës së dëmtuar tani paditësit, gjykata nuk ka vendosur, por që i njëjti është udhëzuar që kërkesën e tillë ta realizoj në procedurë civile. Gjkata vlerëson se dispozitat ligjore në të cilën është thirr pala paditëse, do të vinte në shprehje vetëm atëherë kur kërkesa për kompensim e dëmit të palës paditësit siç është në rastin konkret të vërtetohej qoftë nga ana e gjykatës apo organi tjetër kompetent, përkatësisht, atëherë nga dita e plotfuqishmërisë së atij vendimi fillon të rrjedhë afati i parashkrimit edhe për këtë lloj të kërkesave, të cilat ndryshe quhet edhe kërkesa të vërtetuara nga gjykata ose organet e tjera kompetente.

Gjkata me rastin e vendosjes mori për bazë të gjitha provat e tjera të administruara në shqyrtimin gjyqësor mirë po të njëjta nuk kishin ndikim që të vendoset ndryshe.

Vendimi për shpenzimet e procedurës është marrë në bazë të Ligji *Nr. 03/L-006* Për Procedurën Kontestimore, përkatësisht në dispozitat ligjore të nenit 449 par.1, 463 par. 1 dhe 2, neni 452 par.2 e lidhur me nenin 450 të po të njëjtit ligj, duke pasur parasysh suksesin e palëve ndërgjyqëse në këtë çështje kontestimore dhe pasi që pala e paditur nuk i ka kërkuar shpenzimet e procedurës.

Nga arsyet e cekura si më lartë, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi konform nenit 143 të LPK - së.

GJYKATA THEMELORE NË PEJË
Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil
C.nr.1600/20, me datë 19.03.2024

Gjyqtarja,
Rajmonda Kurteshi

KËSHILLË JURIDIKE:

Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar ankesa në afatin prej pesëmbëdhjetë (15) ditësh, nga dita e dorëzimit të kopjes së këtij aktgjykimi, nëpërmjet kësaj gjykate, për Gjykatën e Apelit të Kosovës në Prishtinë.